

Feil dato på Big Chief

Konserten med gl'jazzorkesteret Big Chief på Festivitetens er 8. mars, og ikke 2. mars som vi kom i skade for å skrive i lørdagens HA. Det holdes to konserter denne dagen, og den siste av konsertene er allerede utsolgt. Men det er fortsatt ledige billetter på første forestilling, opplyser Bjørn Nybakken på vegne av arrangøren Festivitetens Venner. Overskuddet av konsertene går til SOS-barnebyer.

Jessica Biel
FOTO: NATHAN STRANGE

Timberlake på ringjakt

Justin Timberlake har vært ute og snust på ring-er. Slikt blir det rykter av. Det virker som om pop-sangeren Justin Timberlake (26) går på frierfotter. Det skriver i alle fall nettstedet Bang! Timberlake ble observert da han for et par dager siden snuste rundt i den berømte juvelbutikken «Tiffany's» i New York. Mannen bak hiter som «Sexy Back» og «Cry Me A River» skal ha spurt om å få se på ringer. Artistens utvalgte er filmskuespilleren Jessica Biel (25, bildet). De to ble først koblet av pressen etter Golden Globe Awards i januar 2007. (©NTB)

Willie Nelson Moment of forever

Lost Highway

Willie Nelson har tatt de samme grebene på sine eldre dager som flere av hans nålevende og avdøde countrylegende-kompiser har gjort. Han fornyer seg, flørter med andre stilarter og andre produsenter.

Personlig synes jeg, denne gang som for fjorårets Ryan Adams-produserte album *Songbird*, at han kunne vært noe mer selektiv på låtene og lett mer etter helhet.

Så er det sagt.

Willie anno 2008 framstår likevel som en vital artist, en legende på to bein som det er verdt å låne ørene bort til. Det skal bli spennende å se og høre hva han plukker fram av dette materialet når han besøker oss i Hamar 2. mai.

Personlig håper jeg han tar fram sanger som *Moment of Forever*, *Over You Again*, *Gravedigger* eller *Louisiana*. Den siste er intet annet enn en tonesatt strykkarakter over avtroppende president Bush sin håndtering av flomkatastrofen i Willies hjemland for et par år siden.

Willie avslutter albumet med sin tolkning av Bob Dylans *Gotta Serve Somebody*. Han har lagt seg på en versjon som låter veldig som mesterens originale. Vi kunne ønsket oss en countryfisering svøpt i mannens klassiske, nasale stemme.

Alt i alt er svært variert album, også i kvalitet. Men det som sitter, det sitter veldig, og *Moment of Forever* røper – om ikke noe annet – at Willie Nelson fortsatt er levende og inspirert.

Hurra for det. Vi ses i amfi'n.

Omtalt av: Trond Svendsen

KAIZERS ORCHESTRA: «Maskineri» får terningkast fem av HAs anmelder.
FOTO: PAAL AUDENSTAD

Kaizers Orchestra Maskineri

Petroleum Records/Sony/BMG

Det seks mann sterke Kaizers Orchestra kler sin nye musikalske drakt, de har roet seg betraktelig siden de debuterte med *Ompa til du dør* i 2002. Da var det skranglete øst-europeisk sirkusmusikk med tekster om kontroll på kontinentet som rådet lydbildet til Kaizers. På *Maestro* fra 2005 hører vi et band i utvikling mot et mer reinspikka rockesound. Og den utviklingen fortsetter på deres nye produkt, bandets 4. studioalbum *Maskineri*. Borte er gassmasker og hjulkapsler, noe som sikkert vil bli savnet av noen, inn er den gode melodien kommet.

Her får vi høre en Janove Ottesen som oser av overskudd, et overskudd som umiddelbart smitter over på lytteren. Ta for eksempel 1. singelen fra albumet, *Enden av november*. Ei laid-back låt med en sterk personlig

tekst hvor Ottesen gransker sin ensomme sjel. Tekstene på *Maskineri* er de mest personlige Kaizers har kommet opp med så langt i karrieren, og med ett roligere musikalsk uttrykk blir plata en vakker opplevelse.

Noen fans av det "gamle" Kaizers vil kanskje falle fra med utgivelsen av *Maskineri*. Men det kan bandet tåle for de vil vinne mange nye med ovennevnte låter, samt 9 mm, *Med en gong og når bønn*, *Toxic blod* og *Moment*. Og egentlig er det ikke noen grunn til at gamlefansen skal bli borte heller, for det er låter her som fortsatt viser hvor Kaizers har sine røtter. Som *Bastard sønn*, *Apokalyps meg* og *Kaizers 115. drøm*.

Med Mark Howard som produsent har Kaizers Orchestra fått tilført det lille ekstra, og med det fremstår *Maskineri* som ei meget bra rockeplate.

Omtalt av: Svein Erik Løberg

Michael Jackson Thriller – 25th Anniversary

(Cd-DVD)
Epic/Sony/BMG

Mye er sagt og skrevet om Michael Jackson, som fyller 50 år 29. august d.å., men det er ikke til å komme utenom at mannen er et musikalsk geni. King of Pop kom i 1983 med *Thriller*, et album som det til nå er solgt om lag 105 millioner kopier av. Sju av de ni sangene på albumet havnet på topp ti USA, med *Beat It*, *Billie Jean* og *Thriller* som de tre største. I USA lå plata på Billboard-listene i over to år, og den toppet samme liste i 37 uker.

25 år etter kommer en remastred jubileumsversjonen, som i tillegg til de originale kuttene, også inneholder remixa versjoner av *P.Y.T. (Pretty Young Thing)* (med Will. i. Am), *Billie Jean* (med Kanye West), *Wanna Be Startin' Something* (med Akon), *The Girl Is Mine* (med Will. i. Am) og *Thriller*, samt den nye balladen *For All Time*. En litt klissete greie i samme spor som *Heal The World*. Men la det være klart, originalene er fortsatt de beste.

Låtene er en miks av soul, pop, rock og disco og Jackson og produsent Quincy Jones fant en musikalsk formel som funket like godt i dag 25 år etter. For albumet har en egen groove, beat og rytme som gjennom alle årene har stått som det ultimate man kan få til innenfor disse sjangerne. Det starter med *Wanna Be Startin' Something*, ei vanvittig kul låt som de siste månedene har blitt gjort kjent med Stargates miks på Rihannas *Don't Stop The Music*. Videre med en av de mindre kjente låtene *Baby Me Mine*, før en av de store, *The Girl Is Mine*, (duett med Paul McCartney) kommer. For øvrig røk vennskapet mellom Jackson og McCartney noen år etter utgivelsen av *Thriller*, det fordi førstnevnte sikret seg rettighetene til Beatles-katalogen i kamp med nettopp McCartney.

Så er det duket for klassikerne *Thriller*, *Beat It* og hans største hit gjennom alle tider – *Billie Jean*. Tre låter som fortsatt kan spilles med stor suksess på ethvert dansested. Ballet avsluttes med balladen *Human Nature*, den funky *P.Y.T. (Pretty Young Thing)* og søttopp-låta *The Lady In My Life*.

Ved siden av at musikken på *Thriller* på mange måter revolusjonerte musikkindustrien, var også videoene eksepsjonelt bra laget. Ta den over 12 minutter lange videoen til *Thriller* for eksempel, spesielleffektene i denne lå langt forut sin tid.

Den som allerede har *Thriller* i platehylla, trenger ikke denne plata. Hvis man da ikke er blodfan og ønsker å se videoene av *Billie Jean*, *Thriller* og *Beat It*, samt Jacksons debut av *Moonwalk* 16. mai 1983 på den medfølgende DVD'en.

Omtalt av: Svein Erik Løberg

One Republic Dreaming Out Loud

Interscope

Da OneRepublic bidro med en remiks av *Apologize* på Timbalands album *Shock Value*, var det få som trodde at det skulle bli en av 2007's største hits. Bandet sto med en verdenshit uten egen plate, nå foreligger *Dreaming Out Loud*. La det være sagt med en gang, resten av låtene på denne er ikke i nærheten av *Apologize*.

De som liker Maroon 5 kan kjøpe dette albumet uten forhåndslytting. Bandet spiller en fløyelsmyk miks av rock og pop, totalt uten overraskelser og stappet med klisjeer i både tekst og musikk. Til tider er det rent ut kjedelig det vokalist Ryan Tedder & co. kommer med. *Ta Mercy*, samt *Won't Stop* og *Come Home*, låter som har så mange klisjeer at det nesten gjør vondt. Tedder har skrevet låter for artister som Hilary Duff og Natasha Bedingfield, og produsert noe for Jennifer Lopez. Men i eget materiale skorter det dessverre mye på egenhet og originalitet. Men da han treffer som i *Apologize*, *Tyrant* og *Goodbye, Apathy* så viser han at låtskrivertalentet er til stede. OneRepublic er et band med potensiale, men det kommer ikke fram på utgivelsen *Dreaming Out Loud*.

Omtalt av: Svein Erik Løberg

Røyseng/Aase The journeyman's test

Askerladden

Trekkspillduoen Lars Røyseng og Stian Aase gir nå ut sin første plate sammen, og på *The journeyman's test* presenterer de et vidtspennende repertoar. Her er det Grieg, Vivaldi og Bach, men like naturlig spiller de også argentinsk tango og finsk jenka.

Røysengs arrangement av Griegs *From Holberg's time* er veldig flott. Klassikerne tolkes fint, og særlig *Sarabande* blir følsomt spilt. Det er uvanlig å høre denne musikken på trekkspill, men når man får vent seg til instrumentklang i kombinasjon med komposisjonen, er det riktig så fint. Arrangementet er livfullt og fanger opp de viktige stemmene i orkestreringen samtidig som det utnytter instrumentene til fulle.

Andre gode innslag er den artige *Dance of the Grasshoppers*, som er tilsynelatende lettlivet, men har en melankolsk undertone. Også i avslutningslåta *The sound of Saratov* får gutta vist hva de er gode for.

At dette er dyktige, tekniske utøvere hersker det ingen tvil om, men heldigvis er også musikaliteten veldig til stede. Utøverne selv skriver at man på denne plata «får alt annet enn det man tradisjonelt forbinder med trekkspill», og det er godt å høre dette vakre instrumentet brukt så variert som Røyseng/Aase gjør.

Omtalt av: Marit Elise Lyngstad

Mary J Blige Growing Pains

Geffen Records

Sist vi hørte noe fra Mary J var med Ludacris på låta *Runaway Love* som var en stor hit i fjor. I desember fikk hun tre Oscar-nominasjoner, blant dem en for vokalprestasjonene på singlen *Just Fine* fra hennes nyeste album *Growing Pains*. Allerede ved første beat gir Mary J oss dansefeber på sene vinterkvelder. Sporet heter *Work That*, med det catchy refrenget, den fete beaten og de spesielle effektene. Låta følges opp av *Grown Woman*, med Ludacris, med som er den siste singlen fra skiva. Dansefeberer blir bare høyere når tredjesporet er den Michael Jackson-inspirerte *Just Fine*. Den første balladen på albumet *Feel Like A Woman* er en kul r&b-ballade i ordentlig Mary-stil. Men så fortsetter det med flere av disse balladene, og etter det siste sporet er avsluttet, kan det konkluderes med at det blir litt for mye ballader og for lite up-tempolåter på *Grown Woman*. Men *Hurt Again*, *Shake Down* (med Usher) og *Roses* troner som de tre sterkeste.

Mot slutten tar plata seg opp igjen, med den spesielle *If You Love Me* og avslutningssporet *Come To Me (Peace)*.

Omtalt av: Christian Kraugerud Søberg

Sharon og Ozzy Osbourne
FOTO: EVAN AGOSTINI

Ozzy redd for å glemme navn

Ozzy Osbourne skal sammen med kona Sharon være vertskap for Brit Awards på onsdag, men er livredd for å glemme navnene på stjernene som skal være med på livesendingen.

– Det virker som om jeg aldri klarer å huske navnene på noen, og jeg tramper alltid rett uti. Sharon kan møte noen på en flyplass i 1973, og huske når hun treffer dem på ny i 2005 at han blir kalt Jimmy, sier Ozzy Osbourne.

Den tidligere Black Sabbath-stjernen skal sammen med managerkona Sharon Osbourne være hovedvert for Brit Awards-utdelingen, som sendes live på den britiske TV-kanalen ITV1 onsdag. (©NTB)